

Messun saarna (pääkohdat)
Pyhän Sanan luterilainen seurakunta, Forssa
4. paastonajan sunnuntai, 19.3.2023

Pyhän aihe	Jeesus, elämän leipä	
Liturginen väri	Violetti	
Alttarikynttilöitä	2 alttarikynttilää	
Päivän Psalmi	Psalmi 84:6–10	
Vanhan Testamentin teksti	Exodus 16:11–19, 31, 35	
Epistolateksti	1. Pietarin kirje 2:1–3	
Evankeliumi	Johannes 6:24–35	
Virret		
Alkuvirsi	196	On Herra temppelissä
Kiitosvirsi	ei lauleta	
Saarnavirsi / päivän virsi	359	Vaivaisten turva
Uhrivirsi	273	Jeesus parhain ystäväni
Ehtoollisvirret	224, 228a	Oi Jeesus leipä, Vaiti kaikki palvokaamme
Päätösvirsi	720	Kuningas jalo ihana

Kollehtarukous:

Kaikkivaltias, armollinen, pyhä Jumala. Herätä meidät, jotka syntiemme tähden syystä kärsimme vaivaa, isoamaan ja janoamaan Sinun vanhurskauttasi, että armosi lohdutus Kristuksessa tulisi väkevänä osaksemme. Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme kautta. Aamen.

Saarnateksti: Exodus 16:11–19, 31, 35

Saarnan aihe Uskollinen Jumala

Johdanto

Päivän Vanhan ja Uuden Testamentin Raamatun kohdat osoittavat jälleen näiden kahden Jumalan ilmoituksen keskinäisen riippuvuussuhteen. Johanneksen evankeliumin luvussa 6 Herramme Jeesus Kristus opettaa juutalaisia maamiehiään Israelin erämaavaelluksesta ja Taivaan mannasta, jolla Herra ravitsi napisevaa kansaa. Sitten Hän ilmoittaa itse olevansa tuo Jumalan Taivaasta antama manna. Voimme verrata Vanhan ja Uuden Testamentin suhdetta hedelmäpuuhun, jonka oksaan syntyy ensin kukka terälehtineen, mutta josta sittemmin kukka lehtineen häviää, ja tilalle tulee kukasta nouseva kypsä hedelmä. Kaunis kukka terälehtineen, tuoksuineen ja väreineen on välttämätön hedelmän syntymiseksi. Hedelmä on siis Kristus, joka on luvattu Vanhassa Testamentissa.

Koko Vanhan Testamentin seurakunta napisi Moosesta ja Aaronia vastaan; he napisivat erityisesti Herraa, Elävää Jumalaa vastaan. Ruoka oli loppunut; olihan jo kulunut noin 30 päivää Egyptistä lähdöstä. Egyptistä mukana tuodut ruokatarpeet, paitsi karjasta saatava ravinto, oli kulutettu loppuun ja he

nousivat kapinaan Jumalaa vastaan. Heparan-kielen "napista" sana, jota tekstissä käytetään 8 kertaa, tarkoittaa "pysähtymistä" tai "viipymistä", niin kuin sanotaan esimerkiksi "pysähdyin matkallani ystäväni luokse." Sana tarkoittaa vielä enemmän "jäädä itsepäisesti johonkin pysyvästi." Israelin kansan usko Uskolliseen Jumalaan oli sammunut, pysähtynyt.

Ystävät, eikö meilläkin kristityillä Uuden Testamentin aikana ole suuri vaara pysähtyä vaelluksessamme. Pyhän Hengen vaikuttama elämä meissä sammuu, se elämä, jossa on jatkuvasti liikettä: Jumalan Sanan kuulossa käymistä, Herran pöydässä itsensä ravitsemista. Sen sijaan olemme pysähtyneitä, penseitä. Jeesus sanoi Laodikean seurakunnalle: **"Minä tiedän sinun tekosi: sinä et ole kylmä etkä palava."** (Ilmestyskirja 3:15) Emmekö mekin niin helposti kyllästy Jumalan hyviin lahjoihin. Napinassaan israelilaiset pysähtyivät, toivoivat epäuskossa, että Herra Jumala olisi surmannut heidät jo Egyptissä: **"Jospa olisimme saaneet surmamme Herran kädestä Egyptin maassa, jossa istuimme lihapatain ääressä ja leipää oli yllin kyllin."** (Exodus 16:2) Onko ehkä joku meistä pysähtynyt siinä elävässä uskon liikkeessä, jonka Jumalan Sana ihmisessä vaikuttaa, ja on kiintynyt uudelleen tähän katoavaan maailmaan?

1. Synti (Exodus 16:2–3)

Israelin synty oli ilmeinen:

- i. Epäusko
- ii. Jumalan Sanan halveksiminen
- iii. Jumalan lupausten halpana pitäminen
- iv. Jumalan suurten armollisten pelastustekojen unohtaminen
- v. Jumalan armollisen läsnäolon halpana pitäminen, sen, mikä oli pilvessä ja tulipatsaassa

Jumalan tahto on kaikkina aikoina kaikille ihmiselle, että ihminen pelastuisi uskon kautta Jumalan lupaukseen, Jeesukseen Kristukseen. Jumala tahto on, että uskaltaisimme Häneen ja pitäisimme Hänet luotettavana, ainoana Jumalana. Vanha Testamentti käyttää Jumalasta nimeä "Kallio" ja "Uskollinen Jumala": **"Hän on kallio; täydelliset ovat Hänen tekonsa, sillä kaikki Hänen tiensä ovat oikeat. Uskollinen Jumala ja ilman vääryyttä, vanhurskas ja vakaa Hän on."** (5. Mooseksen kirja 32:4) Jumala tekee kaikkensa, saadakseen ihminen uskomaan Häneen. Mutta perisyynnin syvä turmelus, joka sinussa ja minussa asuu, tekee matkamme hitaaksi. Luther sanookin 2. Mooseksen kirjan kommentaarissa tästä tapahtumasta: *"Tämä oli syvää epäuskoa, se, että he niin lankesivat, antaen Jumalan Sanan ja lupauksen mennä menojaan, ja unohtaen Hänen aikaisemmat valtavat ihmeensä, jotka olivat menettäneet merkityksensä israelilaisten silmissä. Jopa Jumalan armollinen johdatus pilvessä ja tulipatsaassa (joka oli Kristus), olivat menettäneet merkityksensä."*

Myös Uusi Testamentti puhuu uskollisesta Jumalasta: **"Jumala on uskollinen, Hän, jonka kautta te olette kutsutut Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme yhteyteen."** (1. Korinttolaiskirje 1:9) Se, että Elävä Jumala on Kallio ja Uskollinen, tarkoittaa sitä, että Jumala yksin ja ainoastaan on pysyvä, kestävä ja vakaa perusta ihmisen elämälle. Sen tähden myös Jumala yksin ja ainoastaan voi lahjoittaa ihmiselle uskon, vakaan luottamuksen Häneen ja Hänen Sanaansa, pyhään Raamattuun. Sen tähden, Jumala muistuttaa kansaansa ja meitä, Hänen Uuden Testamentin kansaansa, näin: **"Muista kaikki, mitä on tapahtunut sillä tiellä, jota Herra, sinun Jumalasi, näinä neljänäkymmenenä vuotena on sinua kuljettanut erämaassa nöyryyttöksensä sinua ja koetellaksensa sinua ja tietääksensä, mitä sinun sydämässäsi on: tahdotko noudattaa Hänen käskyjensä vai etkö."** (5. Mooseksen kirja 8:2) Eikä tämä ole vain Vanhan Testamentin asia, vaan myös apostoli Paavali kirjoittaa tästä: **"Sillä minä en tahdo, veljet, pitää teitä tietämättöminä siitä, että isämme olivat kaikki pilven alla ja kulkivat meren läpi ja saivat kasteen Mooseksen pilvessä ja meressä ja söivät kaikki samaa hengellistä ruokaa ja joivat kaikki samaa**

hengellistä juomaa. Sillä he joivat hengellisestä kalliosta, joka heitä seurasi; ja se kallio oli Kristus.” (1. Korinttolaiskirje 10:1–4)

Ystävät, jos annatte Jumalan Sanan mennä ohitsenne, pidätte Jumala lupaukset voimattomina, unohdatte Jumalan suuret pelastuksen työt kohdallanne, te elätte epäuskossa ja olette vaarassa paaduttaa sydämenne. **”Sen tähden, tulee meidän sitä tarkemmin ottaa vaari siitä, mitä olemme kuulleet, ettemme vain kulkeutuisi sen ohitse. Sillä jos enkelien kautta puhuttu Sana pysyi lujana, ja jokainen rikkomus ja tottelemattomuus sai oikeudenmukaisen palkkansa, kuinka me voisimme päästä pakoon, jos emme välitä tuosta niin suuresta pelastuksesta, jonka Herra alkuaan julisti ja joka niiden vahvistamana, jotka olivat sen kuulleet, saatettiin meille.”** (Heprealaiskirje 2:1–3)

2. Leipä Taivaasta (Exodus 16:11–35)

Herramme Jeesus Kristus muistuttaa meitä, että Hän on Elämän Leipä. Kristus oli itse asiassa siinä leivässä, mannassa, lupauksen muodossa, ja pilvessä ja tulipatsaassa, joka kulki Israelin heimon kanssa neljäkymmentä vuotta erämaassa.

Kristus on myös seurakuntansa keskellä, myös täällä Loimaalla. Hän on kulkenut sinun kanssasi koko elämäsi matkan tähän päivään asti. Kristus, Elävän Jumalan Poika, meidän syntiemme Sovittaja, on etsinyt sinua, on koetellut sinun sydäntäsi, mitä siinä on, pidätkö sinä Jumalan Kalliona ja Uskollisena Jumalana, yhtenä ainoana Jumalana, joka on niin sinua rakastanut, että on pyhässä kasteessa liittänyt sinut Poikaansa Jeesukseen Kristukseen, Hänen kuolemaansa ja ylösnousemukseensa. Nytkin sinä saat vaivaisena ja epäonnistuneena matkamiehenä sanoa Jeesukselle: *”Minua kutsu, houkuta ja etsi, nosta, kann, etsimään minut taivuta, tie luokses löytää anna.”* (Virsi 359:3) Sillä et sinä ole tullut paremmaksi ja kyvykkäämmäksi etsimään Jumalaa, vaan mitä pitempään olet Jeesuksen tiellä kulkenut, on Jumala armossaan tyhjentänyt sinun omat voimasi, tehnyt sinut armon kerjäläiseksi. Nuorena ja voimakkaana kyllä valmistit itsellesi tien Jumalan luokse ja itse mielestäsi kelpasit Hänelle varsin hyvin. Nyt on toisin; näet sydämestäsi perisyntien hirmuisen saastan: sydämestäsi nousee kaikenlaisia pahoja himoja ja ajatuksia niin että vallan kauhistut itseäsi. Se on Jumalan Pyhän Hengen työ, että Jumala on avannut hengelliset silmäsi omavanhurskaudessa ja nyt olet armon kerjäläinen. Ryysyisenä ja likaisena saat tulla Jumalan eteen ja sanoa: saanko minäkin Taivaan Mannaa, armon leipää; nyt olen vararikossa ja omat eväät ovat loppu ja Jeesus antaa sinulle mitä sinä pyydät. Sana sanoo: **”Herra Jumala on kallio; täydelliset ovat Hänen tekonsa, sillä kaikki Hänen tiensä ovat oikeat. Uskollinen Jumala ja ilman vääryyttä, vanhurskas ja vakaa Hän on.”** (5. Mooseksen kirja 32:4) Sinulla on tänään Herra Jeesus Kristus, joka on ottanut pois sinun tuomiosi, on vakaa ja väkevä syntiesi anteeksiantaja, eikä Hän armolahjojaan ja kutsumistaan kadu. Sinä kuulut Kristukselle, Jeesus on sinun omasi ja sinä olet Hänen.

Ystävä, saat tänään Herran pöydässä Taivaan Mannaa, Jeesuksen Kristuksen, Hänen ruumiinsa ja verensä, kuolemattomuuden lääkkeen, vahvaksi vakuudeksi syntiesi anteeksiantamisesta. Itsessäsi olet köyhä, Kristuksessa rikas. Jeesuksessa sinulla on kaikki: syntien anteeksiantamus, iankaikkinen elämä, sydämen uudistus. Jumalan uskollisuus lahjoitetaan sinulle Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa. Aamen

Harri Lammi, pastori, V.D.M. (Verbi Dei Minister – Jumalan Sanan palvelija)

Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa / Pyhän Sanan luterilainen seurakunta, Forssa